

3—4 sidste Aar, at hver Gang en større og vigtig Lærerpøst skulde besættes, har man havt den yderste Grad af Vanskelighed for at faae den besat, saa at man med mange af dem har maattet vente endog saa en Aarrække for at faae dem besatte. Det er af den Grund, at man har foreslaaet, hvad der kun er en Gjenoptagelse af en Tanke, som Nøgledagen gif ind paa i Fjor — idet den paa § 26 i Finantsloven bevilgede et Beløb til Uddannelse af Lærere paa Landbohøjskolen — at den paagjældende Bevilling skulde overføres til Landbohøjskolens Konto som en Konto for videnskabelige FormaaIs Fremme, det vil sige en Anvendelse, som kunde bevirke, at yngre Mænd, som havde videnskabelig Interesse, kunde faae Leilighed til at uddanne sig i kortere eller længere Tid saaledes, at der blev Mulighed for, at de kunde blive Lærere. Men jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at sjøndt det jo er givet, at det aldrig kan vides, om saadanne Folk kunne komme i Lærervirksomhed, vil det dog paa ingen Maade være spildt, hvad de have lært, idet de kunne faae rig Anvendelse derfor, netop da der er en saa overordentlig stor Trang hele Landet over til Konsulenter i de forskjellige Fag og til at faae Landbrugs-skoler og Landbrugsundervisningen støttet ved dygtige Kræfter. Derved kommer jeg til et Punkt, som jeg egentlig vilde have nævnt før, men som jeg skal omtale kortelig nu, at det er klart, at Landbohøjskolen ikke alene har den Pligt at gjøre, hvad den kan, for at Mænd, som ere dens Elever, kunne faae en saa god Uddannelse som muligt paa en forholdsvis kort Tid, men ogsaa at sørge for, at de, som have været dens Elever, kunne faae Leilighed til at nyde en videre-gaaende Undervisning, de nemlig, som ønske at træde over i særlige Stillinger i Landbrugsens Tjeneste som Konsulenter eller Lærere. Man har jo ogsaa set, f. Ex. ved Erfaringen for i Aar, med hvilken Taknemlighed det har været modtaget af tidligere Elever fra Landbohøjskolen, at der i en Tid, hvor der er stet videnskabelige Fremskridt, har været etableret korte Fortjættelseskurser for dem, saa at de have havt Leilighed til at supplere deres Kundskaber med, hvad der siden deres Afgang fra Landbohøjskolen har udviklet sig indenfor deres videnskabelige Fag.

Jeg gaar dernæst over til de Hjælpe-midler, der staa til Undervisningens Raadighed, nemlig dels Lokalerne, dels Samlingerne. Der er Forholdet jo, som den ærede Taler allerede har nævnt, det, at der allerede i lang Tid har vist sig at være for saa Lokaler lige overfor den store Tilgang, som har funden Sted. Man har været nøb-

jaget til, af Hensyn til Lokalerne, ikke at kunne dele en Undervisning mellem forskellige Elevklasser, som man gjerne ønskede at dele, og man har været nøb-jaget til, paa Grund af Mangel paa Lokaler at standse Undervisningen paa den Tid, Examen fandt Sted, fordi man ikke havde noget Lokale til den. For Samlingernes Vedkommende er Forholdet saaledes, at en hel Del af dem ere vorede meget betydelig, medens Rummet er vedblevet at være det samme som fra Begyndelsen af, og derfor ere de ordnede mere som et Møbelmagasin end som Samlinger, der kunne være let tilgængelige til alle Tider. Paa Grund af denne Mangel paa Plads, har man derfor heller ikke kunnet gjøre, hvad der er en uundgaaelig Nødvendighed, nemlig at komplettere de Samlinger, man ikke har andet Steds end ude paa Landbohøjskolen. Det er selvfølgelig ikke min Mening, at Højskolen skal have de almindelige Samlinger komplette, som naturligere ere og bør være repræsenterede andet Steds, derimod bør de Samlinger, der ikke findes andet Steds, og som særlig staa i Forbindelse netop med Landbruget, være Munster-samlinger, men det ville de ikke kunne blive, saalænge der ikke stiftes dem større Plads. Der er især en Klasse af Samlinger, for hvilke der ikke har kunnet gjøres Noget, og som er af ganske overordentlig Betydning til Vættelse af Studierne, nemlig Studiesamlingerne, som udtages fra de større, og som indeholde det Materiale, Eleverne fortrinnsvis behøve, naar de skulle gjøre deres Studier hjemme, paa Grundlag af Forelæsningerne, og som de maa have en vis fri Gaand til baade at berøre og bese ganske anderledes, end de kunne gjøre det ved de større Samlinger. Som Følge deraf gaar Forslaget ud paa en Udvidelse af Lokalerne, saavel til Undervisningen, til Examensbrug, som til selve Samlingerne, samt paa en Forøgelse af Samlingerne. Det gaar ligeledes ud paa en Forøgelse af Bibliotheket, som nu er saaledes, at det er aldeles tilstoppet og paa Grund af sin Vægt truer med at falde ned i Etagen neden under, og som under den nuværende Ordning paa Grund af mangelfuld Bevilling kun er aabnet et Par Gange om Ugen en Time. Forslaget gaar nu ud paa, at Bibliotheket skal ordnes paa en saadan Maade, at det kan være tilgængeligt hele Undervisningstiden for Elever og staa i Forbindelse med en Læsesal, som er fælles baade for Lærere og Elever.

Jeg har tilladt mig at nævne, at Kommissionsen har stillet sig til Opgave at gjøre, hvad den kunde for at lette Undervisningen,